

Zaterdag ben ik even bij de opening van een sociaal cultureel centrum in Stedenwijk geweest. Ik kom daar bijna nooit dat leverde een 20 minuten durende verdwaalpartij op. Ik vind oudere wijken, voor zover je daarvan kan spreken in Almere, leuk. Interessant is denk ik een beter woord. Veel wijken in Almere zijn zo af, zo klinisch. Het is er, maar het leeft niet.

Afijn: een drukbezochte opening, dus heerlijk mensen kijken. Een aantal bekenden uit politiek of van organisaties. Verder heel veel kinderen. En heel veel culturen. Dat laatste is alleen al prettig vanwege de versnaperingen. Ik kook thuis altijd en dit soort bijeenkomsten zijn zeer inspirerend.

Regelmatig komen er dames met prikkertjes lekkers voorbij, en met een schuin oog scan ik de tafel met gevulde schalen. Maar ik houd me in want er moet maandag stevig gesport worden. En als ik hier eenmaal begin te eten is het einde zoek. Ik vraag wel steeds wat het is en dan knik ik begrijpend. Teveel meeknikken in de politiek betekent meestal dat je geen idee hebt waar het over gaat. En dat is hier ook het geval.

Maar ik vind het vragen en afwijzen van het aangeboden op een gegeven moment een beetje gênant worden en besluit de volgende niet af te slaan. "En met welke verrassing heb ik nu te doen?", vraag ik. "Dit is nou een balletje gehakt", zegt de mevrouw lachend.

Marco integreert langzaam...